

РЕШЕНИЕ

№ 5810

гр. София, 12.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Жана Петрова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **13130** по описа за **2025** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. С. Ч. чрез адв. Л. срещу Решение № 3968/03.11.2025г. по НАХД № 13975/2025г. на СРС, 3 състав, с което е изменено Наказателно постановление №9575/25.08.2025г. на началник отдел „Оперативен контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, като размерът на глобата от 3500 лева е определен на 500 лева в резултат на преквалифициране на деянието. С доводи за материална незаконосъобразност и необоснованост на решението, моли съда да постанови решение, с което да го отмени и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Моли за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение пред двете съдебни инстанции съгласно представен списък.

Ответникът - началник отдел „Оперативен контрол и контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при АПИ, редовно призован, не се представлява, в представен писмен отговор оспорва касационната жалба и претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа страна следното:

На 06.08.2025г. в 11:04 часа, на път II-18, км 26+100 в посока [населено място] - [населено място], Ч. е управлявал и извършвал превоз на товари - фракция, според експедиционната бележка с МПС с четири оси, с две управляеми оси, марка „И.“, модел „Тракер“ с рег. [рег.номер на МПС] , без разрешение за дейности в рамките на специалното ползване на пътищата (Разрешително), съгласно изискванията на чл.8, ал.1 от Наредба №11/03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/ или тежки ППС.

Съставен е АУАН №0011047/06.08.2025г. за извършено нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, пр. 2 от Закона за пътищата /ЗП/ вр. чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“ вр. чл. 8, ал. 1 вр. чл. 37, ал. 1, т. 1, пр. 1 от Наредба 11/03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, въз основа на който на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 500 лева с обжалваното НП.

С оспореното Решение № 3968/03.11.2025г. по НАХД № 13975/2025г. на СРС, 3 състав, е изменено Наказателно постановление №9575/25.08.2025г., издадено от началник отдел „Оперативен контрол и контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при АПИ. СРС е изложил мотиви, че съгласно Тълкувателно постановление №2 от 08.10.2025г. на ОСС от НК на ВКС по тълк. д. № 5/2023г., Първа и Втора колегия на ВАС, водачът на тежко ППС, когато не е собственик на същото или лицензиран превозвач, осъществяващ превоза, съответно не е наредил превоза, а извършва единствено фактическите действия по неговото осъществяване въз основа на задълженията си по трудов договор, сключен с някое от тези лица, следва да отговаря само по чл.177, ал.3, т.1 от ЗДвП за допуснатото нарушение на чл.139, ал.1, т.2 от ЗДвП и не носи отговорност по чл.53, ал.1, т.2 от ЗП за нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б. „а“ от ЗП.

В случая СРС е направил извод, че е приложимо Тълкувателно решение №8/16.09.2021г. на ВАС по тълк. д. №1/2020г., ОСС, I и II колегия, тъй като не се налага съществено изменение на съставомерните факти за квалифициране на стореното от жалбоподателя като административно нарушение на чл.139, ал.1, т.2 от ЗДвП.

При постановяване на решението районният съд е допуснал нарушение на закона.

Настоящата съдебна инстанция приема за верен извода на СРС, че съгласно Тълкувателно постановление №2 от 08.10.2025г. на ОСС от НК на ВКС по тълк. д. № 5/2023г., Първа и Втора колегия на ВАС, касаторът е водач по трудов договор, не е собственик на ППС или лицензиран превозвач, осъществяващ превоза, съответно не е наредил превоза, поради което не е административнонаказателно отговорно лице по повдигнатото му обвинение за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, пр. 2 от ЗП вр. чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“ вр. чл. 8, ал. 1 вр. чл. 37, ал. 1, т. 1, пр. 1 от Наредба 11/03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, вменяващо забрана за движение на тежки ППС без разрешение (Разрешително) за превишаване на максимално допустимите норми по раздел II от Наредба № 11 от 03.07.2001г. на МРРБ за дейности от специалното ползване на пътищата на администрацията, управляваща пътя (АПИ).

В случая обаче, противно на извода на първоинстанционния съд не е приложимо тълкуването, дадено с Тълкувателно решение №8/16.09.2021г. на ВАС по тълк. д. №1/2020г., ОСС, I и II колегия, според което при липса на съществено изменение на съставомерните факти в НП, районният съд може да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение, т. е. има правомощие да преквалифицира описаното в НП изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба, без да отменя НП.

Административното нарушение по чл.139, ал.1, т.2 от ЗДвП не е същото, еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение спрямо административното нарушение по чл. 26, ал. 2, т.

1, б. „а“, пр. 2 от ЗП вр. чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“ вр. чл. 8, ал. 1 вр. чл. 37, ал. 1, т. 1, пр. 1 от Наредба 11/03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, а е друг, различен състав на нарушение. Последното предписва изискване движещите се по пътя ППС да бъдат с размери, маса и натоварване на ос, които не надвишават нормите, установени от министъра на регионалното развитие и благоустройството, и с товари, които не представляват опасност за участниците в движението.

Налице са различни изпълнителни деяния, различни субекти на административнонаказателна отговорност, различни факти, относими към обективната и субективната страна на фактическия състав на двете административни нарушения. В този смисъл АССГ намира доводите на касатора за основателни, че с преквалифицирането на деянието като такова по чл.139, ал.1, т.2 от ЗДВП, СРС е извършил съществено изменение на съставомерните факти, установени с АУАН и НП. Визираната в Тълкувателно решение №8/16.09.2021г. на ВАС възможност съдът да преквалифицира дадено нарушение е законосъобразно само когато идентично деяние се квалифицира под друга санкционна разпоредба и то само ако тя предвижда по малък размер на наказанието.

Предвид изложеното, касационната инстанция приема, че съдебното решение е неправилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде отменено, с отмяна и на обжалваното наказателно постановление.

С оглед изхода на делото и във връзка с чл.63д от ЗАНН, искането на касатора за присъждане на лева адвокатско възнаграждение за две съдебни инстанции, е основателно и следва да се уважи в общ размер на 664.68 евро, равняващо се на 1300 лева: 650 лева разноски пред СРС и 650 лева пред АССГ, съгласно представени договори за правна помощ и списък на разноските.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 3968/03.11.2025г. по НАХД № 13975/2025г. на СРС, 3 състав, с което е изменено Наказателно постановление №9575/25.08.2025г. на началник отдел „Оперативен контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при АПИ и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №9575/25.08.2025г. на началник отдел „Оперативен контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при АПИ, с което на В. С. Ч., е наложена глоба в размер на 3500 лева.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на В. С. Ч., ЕГН [ЕГН], съдебни разноски по делото в размер на 664.68 евро, равняващи се на 1300 лева адвокатско възнаграждение за две съдебни инстанции.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

